

(6) Arbejdsgivere og Arbejdere bør have nøje Tilknytning til Administrationen af Erstatning for Tilskadekomst under Arbejdet, særlig i Forbindelse med Forebyggelse af Ulykkestilfælde og Erhvervs sygdomme og med „Skyldfordelingen for Virksomheder“.

(7) Ansøgere skal have Ret til Indankning i Tilfælde af Uenighed med den administrative Myndighed vedrørende saadanne Spørgsmaal som Retten til at oppebære Hjælp og Hjælpens Størrelse.

(8) Indankninger skal helst henvises til særlige Instanser, hvori der sidder særlige i Socialforsikringslovgivningen sagkyndige, assisteret af Bisiddere, der repræsenterer den Gruppe, som Klageren tilhører, og — hvor det drejer sig om Arbejdere eller Funktionærer — tillige af Arbejdsgiverrepræsentanter.

(9) I Sager vedrørende Forsikringspligt eller Bidragets Størrelse for en Arbejder (Funktionær) eller selvstændig næringsdrivende og i Sager vedrørende en Arbejdsgivers Bidrag, skal Arbejdsgiveren — eller den næringsdrivende — have Ret til Indankning.

(10) Der bør garanteres ensartet Fortolkning ved Indførelse af en højere Appellinstans.

II. Den offentlige Forsorg.

A. Børneforsorgen.

28. *Samfundet bør i al Almindelighed samarbejde med Forældrene gennem almindelige Hjælpeforanstaltninger, der gaar ud paa at sikre Børnenes Velfærd.*

(1) Der bør ydes offentlig Hjælp enten i Form af Naturalier eller et kontant Pengebeløb eller en Kombination af begge Former for at sikre Børnenes sunde Ernæring som Underholdshjælp til børnerige Familier og for at supplere Forsørgelsen af Børn gennem Socialforsikringen.

(2) Hvor det tilsigtede Formaal er at sikre Børnenes sunde Ernæring, bør Hjælpen ydes i Form af saadanne Fordele som gratis eller billig Bispising af Smaa børn og Skolebørn samt billige Boliger for børnerige Familier.

(3) Hvor det tilsigtede Formaal er at yde Underholdshjælp til børnerige Familier eller at supplere Forsørgelsen af Børn i Form af Naturalydelser og gennem Socialforsikringen, bør Hjælpen ydes i Form af Børnetillæg.

(4) Saadanne Tillæg bør ydes uden Hensyn til Forældrenes Indtægt efter nærmere bestemte Sæts og bør udgøre et væsentlig Bidrag til de med et Barns Forsørgelse forbundne Udgifter. De bør ydes med et højere Beløb til større Børn og skal — som Minimum — ydes til alle Børn, som ikke modtager Hjælp gennem Socialforsikringen.

(5) Samfundet som saadant bør paatage sig Ansvaret for Forsørgelsen af Børn, der ikke kan forsørge sig selv, for saa vidt Forældrenes Ansvar for deres Forsørgelse ikke kan gennemtvinges.

B. Forsorgen for trængende Invalider, gamle Mennesker og Enker.

29. *Invalider, gamle Mennesker og Enker, som ikke modtager Hjælp gennem Socialforsikringen, fordi de eller eventuelt deres Ægtefælle ikke har været omfattet af den tvungne Forsikring, og hvis Indtægt ikke overstiger en nærmere fastsat Grænse, skal være berettiget til særlig Underholdshjælp efter nærmere bestemte Sæts.*

(1) De Personer, som bør være berettiget til Underholdshjælp, bør omfatte:

(a) Personer, der tilhører Faggrupper, eller som bor paa en Egn, hvor der endnu ikke er indført Socialforsikring, eller hvor Socialforsikringen ikke har været i Kraft i lige saa lang Tid som den Periode, der er fastsat for Berettigelse til Invalidrente, Aldersrente eller Efterladteforsørgelse, samt disses Enker og uforsørgede Børn, og

(b) Personer, som allerede er Invalider paa det Tidspunkt, da de normalt skulde træde ind i Forsikringen.

(2) Underholdshjælpen skal være tilstrækkelig til fuldstændigt Underhold i længere Tid; den skal reguleres efter det gældende Pristal og kan variere efter Opholdsstedet.

(3) Underholdshjælpen skal udbetales med det fulde Beløb til Personer, hvis anden Indtægt ikke overstiger en nærmere fastsat Grænse, og med mindre Beløb i andre Tilfælde.

(4) De af nærværende Henstillinger Bestemmelser, der fastsætter Omraadet for Ydelse af Invalidrente, Aldersrente og Efterladteforsørgelse, finder tilsvarende Anvendelse paa Underholdshjælpen.